

Planbuvutvalgets delutredning II Høringsuttalelse

Saksbehandler: Atle Sander tlf 33348625

Dato: 18.11.2003

Arkivref.: 2003/011260 /L10

Utvalg	Møtedato	Utv.saksnr	Beh.status
Å Det faste utvalg for plansaker	28.11.2003	207/03	BE
Å Utvalg for finans, plan og administrasjon	3 01.12.2003	174/03	SK

(Beh. Status: SK=Sakliste sendt, BE=Ferdig behandlet, UT=Utsatt, TB=Tilbakeført til forrige utvalg)

Innstilling

Følgende uttalelse avgis fra Tønsberg kommune:

1. Lovforslaget vil kunne styrke den politiske styringen av planleggingen og legger til rette for en bedre og mer effektiv kommunal planlegging. Gjennomføring av denne intensjonen med de planverktøy og prosessmetoder som innføres i alle situasjoner, vil kreve en betydelig større ressursinnsats enn nå. Det bør derfor legges inn muligheter for å forenkle prosessene for mindre og fattende planer.

Hovedfokus synes å ha vært å utvikle et regelverk som gir sterkere styringsmuligheter, mens forenklings- og fleksibilitetsbehov synes mindre vektlagt. Det anbefales å vektlegge forenkling i den videre utforming av lovforslaget.

2. Tønsberg kommune vil påpeke at det må arbeides videre med en del problemstillinger for lovforslagets skalende utforming, bla om det gir de effektivitetsgevinstene som tilstrebes. En rekke forutsetninger som må være til stede for å kunne høste disse gevinstene er bla.:

- vilje til å "investere" i helhets- og oversiktsplanlegging,
- vilje og evne til å jobbe på tvers av sektorer og forvaltningsnivåer
- vilje og ressurser i kommunene til å oppprioritere den strategiske planleggingen

3. Tønsberg kommune støtter forslaget til formåls og virkeområde og vil særlig

fram heve viktigheten av de verdier og retningslinjer som er foreslått i § 1-4.

4. Kommunen støtter forslaget om planbeskrivelse og planprogram i § 1-8 ved alle større planer, men understreker at det er kommunen selv som avgjør om fag og beslutningsrelevans fordre. Det bør (ifor skrift) klargjøres hva som defineres som vesentlige virkninger. Det forventes at sektormyndigheter gjennom planprogrammet tar forpliktende stilling til utredningsbehov og ikke skal kunne komme igjen senere med ytterligere krav til planutredninger.
5. Det er bra at det innføres regler om vurdering av planens konsekvenser i § 1-9 og slik unngår dagens kompliserte parallelle prosesser med behandling av konsekvensutredninger og av planer. Det må presiseres at konsekvensutredningene må tolkes i betydningen av å redegjøre for relevante virkninger av planen ift god planpraksis. De fleste kommuner vil ha ressurser til å gjennomføre et planprosess som tilsvarer dagens KU-regime i alle planer. Begrepet konsekvensutredninger bør derfor byttes ut f eks med "Utredde virkninger av planen" eller "planvirkninger".
6. Det er uklart hvoromfattende kravene til å utarbeide en risiko og sårbarhetsanalyse for hele kommunen ved utarbeidelse av arealdelen til kommunen. Det bør tilfelle gjelde for begrensede temer og områder. Det vil være behov for å få utarbeidet forskrift om temasårbarhets- og samfunnsikkerhet (jf § 1-10), gjerne inneholdende metode for å utføre en slik analyse på oversikts- og detalplannivå..
7. Det bør i rundskriv nærmere beskrives hva som er spørsmål av nasjonal og regional interesse og som derved gir grunnlag for innsigelse iht § 1-14. Dagens ordning hvor fagmyndighetene selv bestemmer kan gi grunnlag for svært ulike situasjoner i det enkelte fylke og kommuner. Med direktatets forslag til ordlyd om at en fagmyndighet som unnlater å delta i en planprosess ikke skal kunne gi innsigelse til planen i ettertid, støttes.
8. I paragrafene 2-1 og 2-2 (og andre steder i forslaget), blir uttrykket nødvendig planfaglig kompetanse brukt. Det er behov for å utdype hva slags kompetanse dette er, eventuelt innføre en godkjenningssystem som finnes for ansvarlig søker i byggesaker. På regionalt nivå (fylkeskommunen) er det viktig at kompetansen er tilpasset de generelle, regionale planfaglige problemstillingene som dette nivået omfatter.
9. Det er i all hovedsak positivt med å bvfeste kartbestemmelser i § 3-1. Dette vil i stor grad bvfeste gjeldende praksis og regler. Denne type arbeid er imidlertid ressurs- og kompetanse-krevende. Det er vanskelig å se at det er mulig å oppfylle bvens målsetninger uten en økt offentlig satsing både nasjonalt, regionalt og lokalt. Det er trolig også påkrevd å se på ny samarbeidsformer både mellom ulike kommuner og mellom kommuner og øvrige deler av den offentlige sektoren.
10. Det kan være et godt politisk styringsvilkemiddel å ha en planstrategi iht

bvforbudslovens § 8-2. Dette bør in ilertid være en frivillig ordning og ikke pålagt. Dersom det ikke utarbeides en planstrategi, bør tilleggs utarbeidete planer for alle kommunale virksomheter gjelde inntil de blir endret.

11. Innføringen av R under § 9-7 areaformål som en utvidelse av LNF-områdebetegnelse til LRNF (der R-en står for reindriftsområder) er ikke relevant for mange av landets kommuner. Tønsberg kommune foreslår at R-en gis mulighet til å tas med i LNF-benevnelsen der det er relevant. LNF-benevnelsen er innarbeidet hos publikum, og det ville være uheldig å endre denne nå, for områder der den ikke har relevans. LRNF-områdene foreslås gitt mulighet for å inndeles i to typer arealer, en der spredt bosetting ikke tillates, og den andre der spredt bosetting kan tillates etter søknad eller detaljplan. Dette kan ikke Tønsberg kommune støtte.

12. Tønsberg kommune støtter forslagene til de tre arealplan typene kommuneplanens arealdel, områdepåplan og detaljplan, samt innføring av hensynssoner. Det er positivt at reglene for områdepåplan er harmonisert med kommuneplanens arealdel og detaljplan. 5-års levetid for detaljplaner som ikke er gjennomført fører fornuftig. Nåværende prosesskrav for å oppheve utdaterte reguleringsplaner fører til at dette sjelden gjøres.

Kommunen mener in ilertid at det nye systemet med områdepåplan og detaljplan kan ha noen svakheter/uklarheter:

Kapasiteten og kompetansen i kommunene kan bli en flaskehals for private detaljplaner som krever overordnet avklaring i områdepåplan som kommunen ikke har kapasitet til å utarbeide. Alternativt at det utarbeides en arealdel som for noen områder åpner for mange byggeformål og som derfor gir anledning til å utarbeide detaljplan uten å gå veien om områdepåplan. Kriterier for hva som defineres som gjennomført plan savnes. Varslingskravet mot alle innbyggere skal få skriftlig varsel for områdepåplan vil være for ressurskrevende. Det må være tilstrekkelig med annonsering i både medier samt kommunens nettsider

13. Begrensningene i innholdet i utbyggingsavtaler i kap 18 synes lite hensiktsmessig og kan forhindre at utbyggere gis muligheter for å realisere prosjekter med en akseptabel inntjening selv om det blir samlet in ilertid kommunale anlegg. Bygningsbuvutvalgets utredning har akkurat kommet, og der foreslår de mindre begrensninger i muligheten for å inngå utbyggingsavtaler. Deres forslag er i større grad i tråd med Tønsberg kommunes praksis idag og hvordan vi ønsker det i fremtiden. Det bør derfor ikke tas stilling til dette punktet før Bygningsbuvutvalgets arbeid om utbyggingsavtaler er sluttført.

14. Forholdet til eventuelle inntekter kommunen kan ha i planvirksomheten er ikke berørt. Det kreves idag gebyrinntekter for behandling av planer fra tiltakshavere. Gebyrene skal dekke kommunens arbeid med

reguleringsplaner. Disse inntektene har stor betydning for kommunens evne og ressurser til å drive arealplanlegging.

I gebyrgrunnlaget inngår idag også utgifter til oversiktsplanleggingen. Det må klargjøres om fanget av det arbeid som kan regnes inn i gebyrgrunnlaget og dette må reflekteres i kommunens faktiske ressursbruk til nødvendig plangrunnlag og saksbehandling. Videre bør alle tiltakshavere behandles likt, offentlige og private.

Det bør slås fast som et prinsipp at det er tiltakshaver - som er den som "høster fruktene av utbyggingen" - som skal bære kostnadene ved å planavklare et område for utbygging og ikke kommunens skattebetalere.

Møtebehandling fra Det faste utvalg for plansaker:

Utvalget behandler saken i sitt møte 28.11.2003 og sluttet seg enstemmig til innstillingen.

Møtebehandling fra Utvalg for finans, plan og administrasjon:
Ege land foreslår at administrasjonen oversender høringsuttalelsen.

FPA tar saken til orientering.

Forslaget er vedtatt.

Vedtatt

Administrasjonen oversender høringsuttalelsen.

Utvalg for finans, plan og administrasjon tar saken til orientering.